

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 99. ANULU XV.

Telegraful este de două ori pe săptămâna : joi și Duminică. Prenumeratia se face în Sabiu la expeditorul poștei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime și tieri străine pe anu 12 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu, 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru între 6 ore cu 7. cr. și urmă, pentru a două ore cu $5\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, în 10 decembrie 1867.

Invitare de prenumeratiiune

„Telegraful Romanu“.

Apropiandu-se capetul anului 1867, se deschide prin acăstă prenumeratiiune nouă la această foaie. „Telegraful Romanu“, va fi că și până acum de două ori pe săptămâna Joi și Duminică.

Pretul abonamentului e :

Pentru Sabiu pe anu 7 fl., pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 50 xr., pe $\frac{1}{4}$ anu 175 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarchia austriacă pe anu 8 fl. pe $\frac{1}{2}$ anu 4 fl., pe $\frac{1}{4}$ anu 2 fl. v. a.

Pentru Principatele rom. unite și strainătate, pe anu 12 fl., pe $\frac{1}{2}$ anu 6 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a.

DD. abonanți suntu rugați a nu întârziu cu trimiterea prenumeratiiunilor.

Adresele ne rogăm a se scrie curățu, și episoalele de prenumeratiiuni a se tramite franceze — adresându-le de dreptul la

Editură „Telegrafului Romanu“ în Sabiu.

Descoperiri politice.

Virgil Szilágyi, în un ciclu de episoale îndrepteate către „Pesti Napló“, descoperă unele lucruri interesante din genesea confederatiunii dannbiane. Între altele însă dice, că nu Kossuth ci Fr. Pulszky este autorul punctuațiunilor acelei confederatiuni.

In tempul de satia, venindu vorba despre această confederatiune și presupunând că o parte din publicul nostru are în putină cunoștință despre tendințele ei, spunem ca confederatiunea sa fia o alianță între popoarele cele mici ale orientului precum : maghiari, români, serbi, croați, bulgari, muntegrini și greci.

Deci că sa putem vedea și o parte din modilitatea după care cugete unii a pune în lăzare confederatiunea, reproducem o parte din genere publicată în alte foi.

Dupa acele, Pulszky a indoplecatu pre Klapka de a spera dela regimul italianu trimiterea profesorelui Canini spre a trata cu români, croații, serbii în intlesulu projectului de confederatiune compusu de Pulszky. Ministrul italianu de culte din acel tempu, Mateucci, numai decât a increditat lucrul lui Canini și l'a tramsu la Bucuresci cu o missiune scientifică. Tote aceste dice Szilagyi ca s'au intemplatu fără de scirea lui Kossuth. Canini însă credea, ca mai mare va fi rezultatul missiunei sale, déca proiectele de inviore între naționalități voru purta subserierea lui Kossuth. Asă Canini cauta să se introduce la Kossuth prin D'Anconă, carele după multe traganări subscrise propuseiunile. Canini a promis ca conceptul subscrisu de Kossuth nu-l va dă din mâna, ci lu va folosi atât la Belgradu câtă și la Bucuresci numai de basea unei preconsultări. Canini însă puse în lucrare missiunea luată asupra-si asia de fără tactu incătu ministrul presedinte italianu se vediu silitu alu desvoltă prin consulatelor respective. Din acelu momentu între Canini și Kossuth nu a mai existat nici o legatura.

Punctuațiunea înse apăre în dñariul Aleanza în 18 Mai 1862. Kossuth, pentru că sa incungiore ori ce consecuția falsă, publică în urmatorul numeru alu aceleiasi foi, chiarificațiunile de lipsa. Pre aceste le trame si la redacțiuni ungu-

resci sub titula de „Chiarificațiuni la proiectul confederatiunei dinarene.“ Redacțiunile înse au pusu de laturi chiarificațiunile și au publicat numai punctuațiunile, cari esira din condeiul lui Pulszky Szilagyi publica acum în Magyar Ujság mai multe puncte esențiale din chiarificațiunile aceste.

In partea caria tratează despre Transilvania chiarifica Kosuth lucrul asia :

„Ce se atinge de Transilvania, acolo vinu de a se luă în consideratiune cu totulu alte respecte, de cum e această la Croația. Naționalitate transilvana nu este și nu a fostu niciodată, precum e in Croația. Din contra populatiunea ardelenă constă că și cea a Ungariei și a altorui tinuturi din mai multe naționalități. Apoi, — și această e lucru de capetenie — Transilvania nu s'a alaturat lângă Ungaria că statu separatu după tractate, nu a venit in posesiunea coronei ungurești, că cindu aru si fostu cucerita din partea Ungariei, carea sa fie fostu deja statu separatu pentru sine; nu, Transilvania e o parte forte vechia a formatiunei celei vechi a Ungariei și e o margea neinstrainabilă a coronei ungurești. Transilvania e după dreptu, istoria, geografia, politica, economia de statu, o parte intregitoria a coronei Ungurești, fără de carea corona ungureșca nu e corona, Ungaria nu e Ungaria, ci unu „torso“, căru nu i s'ar putea da nici unu nume. Calamități efemere a putulu rumpe Transilvania de către Ungaria pre unu tempu 6 ore care, precum și Bud'a, resedintă regilor ungurești, pre 160 ani, precum Alb'a regala, locul de immortare alu regilor ungurești ; s'a redato înse regilor ungurești de logică istoriei, mai nainte pre langa administratiune separata, dăra unitate politica, mai tardi si cu unitate administrativa in intlesulu legilor aduse de dietele legale ale Ungariei și Transilvania, santiunate de Domnitorul comunu ; ceea ce nu a datu titule noue, ci a recastigatu numai valoare drepturilor santiște de B-die, natura și istoria.

„Nu afu de lipsa a combate pre aceia, carii pretindu desfacerea Transilvaniei dela corona ungureșca, in urmă ilusiunilor fundate pre cucerirea romana de 170 ani din tempul lui Trajanu. Bunu Domne ! ce aru fi de Europa cindu dreptul poporelor să aru reduce la basele de înaintea caderii imperiului romanu și înaintea emigratiunilor poporelor.

„De parte sa fia de mine de a impută scrisituri aceste de creri, esite din unu proclu fanatismu alu nației române ; dăra și fiindu ca astfelu de scrisituri esista, și pentu ca unii i-si dau silintă a altiști patimile masselcru cu agitațiuni calumiose : dechiaru in unu modu determinat, ca, pre cindu va trăi in tiéra lui Arpad unu unu magiaru (și traiesc miliōne), Transilvania nu se va rumpe de către Ungaria, nici prins fragiu (votu) nici prin arme.

„Ce se atinge de întrebarea, ca Transilvania — pre lângă susținerea intactă lângă corona ungureșca — sa fia unită și in administratiune cu Ungaria său — că pâna la 1848 — sa-si aiba administratiunea sea propria ? parerea mea e urmatorea :

„Legalitatea unu și politice e nedisputabilă. Ea are aceeași baie legale, că ceea-lalta lege din acelasi tempu, cară face din fostii iobagi ardeleni proprietari și din poporul carele se află afară de constitutiune cetăieni egali indreptătili cu nobilimea și clasele privilegiate, fără de distincțiune de origine, limba și confesiune. Pâna acum inca nu amu auditu de nici unu român sa fia trasu la indoiela valoare acestei ligi.

„Indată ce neaternare va fi restituia nu mai vedu celu mai micu perioiu intraceea, ca se va lasă, că populația transilvana se voteze : déca Transilvania vrea sa aiba administratiune propria ori ca și administrativa sa fia unită cu Ungaria ?

Unitatea politica și dreptul coronei ungurești asupra Transilvaniei sa remâna la tăta intemplarea nealinsa ; pentru nația ungură nu va condece a se pune acăstă in întrebare, nici identitatea regeului.

„Se intielege de sine, ca cătu privesce cestiu-ne interne a Transilvaniei precum și cea a naționalităților, suntu de a se urmă acelesi, principii, cari le-amu statorit in privința Ungariei.“

Drumul de feru și tieranii nostri.

Nu demultu, de vre o cetea dñe, de candu amu cindu, ca lucrul drumului de feru dela Aradu pre catu iertatempulu se continua și in tempulu de iernă. Amu mai cindu și aceea ca pre la 15 Decembrie s'a facutu a două proba de caletoria cu locomotiva pana la Radn'a, 4 $\frac{1}{2}$ mile dela Aradu. Locomotivei urmau 14 vagone de bagage și vre o trei de persoane. Trenul acestă pleca la 9 ore și ajunsă după ce siedijă la stațiunile Giorocu și Paulis căte o jumătate de ora, la 11 ore in Radn'a, unde fu primutu cu solemnitate. Mai departe afămu ca in jumătatea a două a anului urmatoriu va ajunge acestu balauru modernu pâna la Vinti de josu.

Pre totu omulu carele cunoscse folosel ce le aduce înlesnirea unei comunicatiuni in tiéra, pote numai sa-lu eutusiasmeze bucuria, ca prin venirea drumului de feru, și la noi in tiéra va veni mai multa viétia. Si déca englezulu, speculantul celu mai practicu, a afătu ca „tempulu e bani“, apoi înlesnirea comunicatiunei, carea iutiesce sosirea dela unu locu la altul, pentru omulu intreprinditoru e immultirea tempului. Pentru ca tempulu carele trebuie sa-lu petréca calatorindu cu alte cara dela o distantia pâna la alta lu folosesce pentru afacerile sele, cari afaceri in fine sa rezulte : bani său si alta avere.

Bucuria nostra insa duréa numai pâna candu putem compută, ca locitorii acestei tieri, și in specialu români, voru scă folosi drumul de feru spre a ajunge la resultatul de mai susu. Si aci nu intielegem, ca toti sa se preumbule in susu și in josu pre drumulu de feru, ci cum sa scie esplotă atât cei din apropiare, cătu și mai din departate folosulu drumului de feru. Aici trebuie numai decât sa ne aducem aminte de unii omeni, cari se valera ca drnemu de feru va luă pânea din gua multoru carausi. Din contra, pre lângă unu comerciu mai viu voru fi de trebuinta și mai multi carausi, cu deosebirea aceea, ca nu voru avea a mai calatorii distanțe asiatică deparitate, ci mai scurte.

Eata dăra ca amu loatu speti' a cea mai atacata, celu putin la parere, și afămu, ca cati nu voru puté sa și folosesc caii și carele lor? chiaru in locurile unde voru fi stațiuni mai însemnate, ducendu maselle de marfa dela curtea drumului de feru pana la pravaliu său pana la magazinele acestor'a; dăra apoi de aci la diversele cetăți cari nu au drumu de feru; dăra din alte parti materialu și produse crude, la curtile său stationile drumului de feru, spre a fi de aci incolo cu intela mai mare trasportate mai departe.

Sa mergem si mai departe. Pre tăta linia va cresce populația in numeru mai mare. La diferitele puncte se voru aduna unu numera mai mare de bratii lucratore că se invertescă negoziul și industri'a cu fabricate din materialulu ce va sosi; că sa fabrice materialu de alu tramite și din cele de productele locale totu spre aceeași destinație. Acestea înse le trebuie o cantitate mai mare de nutremant de totu felul, decât micilor și nepretensiöselor populații de pana astazi. Castigul acelor ce au mosii in apropiare trebuie sa se marasca, ori e acel'a din plugarit, ori egumarit, ori pomarit, ori vi-

ierită, s. a. m. d. De aceea pe catu mai mare contra binelui loru propriu nu va face nimenea, de catu deca cineva va fi nepasatoriu catra peteculu propriu de mosi'a, lasandulu său ne folositu, său ce e de o mii de ori mai reu, lasandulu se trăca in mani straine,

Scirile cc le avemu pana acumu in privintia acest'a potu in adeveru sa posomorésca tota bucuria pentru drumulu de feru, cundu adeca andim, ca multi tierani nesciutori si vendu mosiorele pentru pretiuri, la parere bune, insa fatia cu viitoriolu numai de batjocura.

Atragemu dara atentinea oméniloru nostri asupr'a gandirei cum sa privésca venirea drumului de feru si cum sa nu lasa a scapá mosiile loru din mană, cu pagin'b'loru si a copiiloru loru, pentru cari voru si respundietori inaintea lumei si a lui Ddieu. Déca prin nescotintia si usiorintia voru si despoiai de modulu de a ave unu viitoru mai bunu materialu, carele in forte multe privintie conditiunea pre celu intelectualu si sufletescu, atunci ei si viitorimea va purta blastemulu dispretilui altor'a.

In locu de a vinde isvorulu de pâne din gur'a filoru sa se gandescă de acum, fia-care tata de familia, cum se facă că sa devina practicu si pentru urmatorii sei proverbiul „tempulu e bani“. Sa véda fia-care, ca déca elu nu e in stare, prin darea copiiloru la scola sa castige inveliatur'a de lipsa. Sa spriginesca micu si mare, bogatu si seracu scol'a că sa inflorésca si se pôta pregati economi buni de o economia mai rationala, incat totu peteculu de pamantu sa aduca folosu. Atunci in scurtu tempu se aru puté fia-care convinge ca cametele (castigulu) luate de pre mosi'r'a, sea in trei patru ani facu atât'a, cu catu aru vine astazi mosi'r'a nefolosita cum se cade.

Dict'a Ungariei.

In siedint'a din 11 Decembre se continua desbaterea generala asupr'a proiectului de lege pentru detori'a statului. Discussiunea decurge aperandu unii proiectul de lege respectivu la detori'a statului si altii o propunere a lui Tisz'a in un'a din siedintele de mai inainte.

Dupa unii din partid'a deakiana si altii din cea a stângiei ia cuventul

Bar. E ötvös. Elu dice ca in tierile parlamentarie e de lipsa opositiunea, dara cu tote a ceste tote partidele trebuie sa fia de acordu asupr'a unoru scopuri si a unoru puncte de manecare. Nici un'a partida nu pote fi indiferenta fatia cu impregiurarea, ca cum se va desvoltá situatiunea Austriei, si déca inovirea asupr'a cestiuniloru de dreptulu de statu se va face mai curendu său mai tardiu. Era unu tempu candu dict'a ungurésca nu trebuia sa ingrijiesca si de politica din afara. Acestu tempu insa acum a trecutu, acum trebuie luate in consideratiune, ca incurcările europene devinu totu mai amenintiatore, ca ideile cele noue de nationalitate amenintia de a clatină, nu numai temeliele Austriei ci si ce ale Ungariei. (Contradicere din partea deputatilor români si serbi). De aceea si de dorit u a ne intielege curendu. Propunerea lui Tisz'a involve insa o traganare punetore pre gânduri, pentru ca simpl'a asternere a bugetului in intielesulu acelei propunerii nu pote fi de ajunsu nici decam.

Cumca ajutoriulu oferit u nu e mai mare de cum le trebuie tieriloru translaitane demustra mai bine impregiurarea, ca mai multi oratori din stâng'a arata necessitatea reductiunei cametelor. In privint'a acest'a e a se considera, ca o devalvatiune aru lovi mai tare in oménii seraci decat in capitalistii cei mari, cari curendu si aru scă ajuta.

Trece apoi la o observare a lui Bonis asupr'a libertătiei si fără de a vré a intrá in notiunile abstracte despre libertate arata, ca Ungaria are independenti'a sea. Ungaria a pactat cu Austria pre temeliu unei parităti depline, prin urmare nu poate sa-si fia perdutu independenti'a; din contra intrebuintarea baniloru si a săngelui nici odata nu au fostu la dispositiunea influiutiei natuinei că acum. Desaproba in fine nescotint'a acelor ce voru a surpă increderea si iubirea cătra constituțiunea pentru ca acest'a e rezultatul multor lupte.

Bonis replica ca elu a disu numai ca libertatea Ungariei s'ar coplesi déca s'ar incarcă pre mari sarcini asupr'a tierii si asiá ministrul' la intielesu reu, pentru ca elu nici odata nu s'a

indoit de independenti'a Ungariei (eljén in drépt'a. Eötvös alerga la Bonis si-lu stringe de mană).

Dintre cuventatorii cari au mai urmatu dupa Eötvös si dupa strigari la „la votu“ e de insemanu vorbirea lui

G h y c z y pentru Tisz'a. Elu (Ghyczy) concede ca acum e libertatea Ungariei mai mare că inainte de 1848, insa in privintia materiala totusi vede ca tiéra e pré aternatōre de Austria. Fiindu ca inpacarea e atât in interesulu monarcului cătu si alu Austriei, nu s'ar prapadi lomea déca inovirea facuta nu s'ar ratifică de dieta. Creditorilor statului sa li se dea ce e ecuitabilu, dara nu ce le concede contra dreptătiei puterea absoluta.

In partea drépta a casei s'a vorbitu despre paritatea castigata de Ungaria prin cuota si prin detoriele de statu; insa paritatea politica e unu dreptu, carele nu trebuie calculatu dupa puterea de contributu, pentru ca atunci aru trebuu sa se bucuru acel'a de drepturile cele mai multe politice, carele are bani mai multi. Chiaru si pre lângă pericolul de a i se impotă ca elu edifica numai pre cifre, trebuie sa lamurésca lucrul din punctu de vedere statisticu. Citéza o suma de numeri, din cari arata originea detori'a statului si demustra, ca 7 milioane, cu cari tierile de dincolo de Lail'a suntu impoverate mai multa că cele de dincőce, relativu e pré putinu. Detori'a si are originea mai cu séma din deficitele dela spesele pre administratiunea interna; dupa cum e cunoscutu, Ungaria a purtat mai inainte ea insasi spesele administratiunei interne. Combate mai departe parerea ca Ungaria a contributu pré putinu la spesele administratiunei centrale, dara concediendo parerea acest'a statului e destulu de despagubitu prin delaturarea valitoro, care delaturare s'a facutu numai pre contul Ungariei. Déca cineva se provoca la detoriele facute in 1849 elu inca se provoca la cele dela 1850—1866, cari au fostu indreptate in contr'a Ungariei si de cari pagube nu va si nimenea in stare a despagubii pre Ungaria. —

In siedint'a din 12 Decembre dupa autenticarea protocolului se continua desbaterea intreuptata. Dupa Perczel si Solomon, dintre cari celu dintâi vorbesce pentru proiectu si alu doilea pentru propunerea lui Tisz'a, ia cuventul

F. P u l s z k y. Cestiunea de statu, dice, nu e nici cestiune de dreptu nici o cestiune curatua finantiala, ci mai multu o cestiune politica. In an. 1848 s'a facutu pactu cu regelu, insa nu si eu tierile ereditarie; tocmai cestiunea detoriilor statului a fostu remasu nedeslegata. Regimulu ungurescu avea tendintiele cele mai bune de a deslega si intrebarea acest'a; elu Pulszky, insusi a lucratu la Vien'a in directiunea acest's, dara a lipsit u voia in susu, si increierea in josu. Corón'a a adusu, ce e dreptu, ea insasi cestiunea detoriiei pre tapetu, dara in o forma asiá de valematorie, incat era in vederata tendint'a de a aduce tréb'a la rumpere. Epistol'a autografa a lui Ferdinandu cătra Palatinu, in carea se face intrebarea, déca Ungaria voiesce a primi $\frac{1}{4}$ din detori'a statului asuprasi, a aparutu in „Wiener Ztg.“ inainte de a fi sositu epistol'a in Pest'a. Scopulu de a areta pre Ungaria dreptu inimica a intereselorui materiale si a sumusia tierile ereditarie a succesu. Ungaria nu avea mei tardiua a se lupta numai cu emaril'a, cu carea aru fi fostu curendu gat'a, ci si cu alte antipathii. Dovéda la acest'a primirea cea rice ce a aflatu deputatiunea unguresca in senatulu imperialu.

Sympathie poporului vecine trebuie etimpurate prin sacrificii de bani sau sânge, de multe ori prin amendoue deodata; atunci nu vră natuinea sa sacrifice bani, ea sacrifică mai bucurosu sănge, ce curse sirio'e, din carele i rosari gloria netrecatore, dara nici decum libertatea.

Absolutismulu au ajunsu la putere si au economisatu fără de consintința, sf in unu modu prestatioru banchulu poporului.

Ricardu Cobden inse caru me plangeam de multe ori in Londonu ca economia aceasta finantiala va ruina cu totulu patriamea mea indreptă dicandum, ca togma aceast'a mi vi deschide calea in patria. Sa implinitu; pentru ca prin economia finantiala fara de nici unu capu regimulu de mai nainte s'au returnat elu insusi pri sine; si e bine ca s'a intemplatu asia. Vai de poporulu carele aru ave unu regim absolutistescu orele aru sci si erutia. Se imputa capitalului, ca au servit absolutismului; dara capitalului nu-i pasa nici de absolutismu nici de libertate. Capitalul via numai asurantia si pe

cătu elu tine absolutismulu de identicu cu ordinea si libertatea cu anarchia, se va dă in partea celui dintâi. Indata ce si-a castigatu convingerea despre contrariu si schimba si capitalulu procederea (Aproleare in dreptă; contradicere in stâng'a). Indrumezu pre onoratulu colega din ceea parte (Madarasz), carele protesteza dandu din capu, la unu exemplu din tempulu mai nou. Cine nusi aduce aminte, ca dintr-o data, in 1864, capitalulu strainu incepe a se retrage din Austria, ca arhiele de statu le apucase bôla dorului de casa si ca capitalistii se indreptara cu tota incredera catra tergule de bani din America. Caus'a fu, ca capitalul incepuse a mirosi germanul decadentie si alu anarchie si descopeeri in resbelulu americanu dej'a basele ordinei; acest'a se intemplă inainte de Richmond si Sadova. (Forte bine).

Legea pentru detori'a statului are natura unui contractu. Déca respingemu noi contractul acest'a atunci respingemu si basea complanarei. De altintre a lucru firescu, ca acei'a caroru nu le placu legile din 1867 si le tinu de pagubitorie, sa nu aprobă nici legea pentru detori'a statului; acei'a insa cari aprobadu legile din 1867 trebuie sa incuviintâmu si sacrificiele pentru detori'a statului, pentru ca noi o privim de pretiulu libertătiei. Sau pusu intrebarea déca Ungaria e de a se numi libera! Me miru ca sa pututu pune o atare intrebare tocmai in cas'a acest'a. Nu e dovédă cas'a acest'a ins'a, ministriul, autonomia comitatelor, dreptulu de reunii s.a.m.d. Se dice ca libertatea inca nu are nici o garantia, pre catu tempu nu avemu armata nationala! si eu dorescu crearea unei armate nationale, din motive politice in interesulu securitatii si a pusetiunii de putere a tieriei si a dinastiei; daru ea armat'a sa se privésca de garantia liebartatiei, e ceva nou. In alte parti din contra, armatele suntu privite de inimici periculosi, deca si indispensabili ai libertătiei (Eljen in cas'a intréga). Garanti'a libertătiei e cu totulu altu andeva, ea e in caracterul poporului, in juramentulu monarcului si in inflorirea materiala a tieriei (Forte dreptu).

Din mai multe parti s'a esprimitu dorint'a dupa unu bancrottu de statu, si dincolo inca sa'u esprimatu unii barbati insemnati in intielesulu acest'a. Numele insa nu va nimenea sa si-lu dea la o atare manipulatiune de bani, pentru ca care scie, ca e unu lucru utilosu, dupa care nu aduna cineva omenia multa. Mie nu mi e si aceea necunoscutu, cu batbatii de statu din acea parte aru fi fostu pré bucurosi a se vedea constrinsi prin Ungaria la bancrottul de statu (Adeverat!). Multimesecu in se deputatiunei noastre trimise la Vie'na, ca ea n'a facutu asia ceva. Déca tierile ereditarie voru sa faca bancrottul de statu, sia; iraga ei dobend'a, déca cu asemenea lucruri se poate dobendi ceva; noi nu vomu sa a venim parte la ea. Ungaria nu trebuie sa se introduca la natuinele europene prin o faptă ca acest'a; ea va mai pute face intrebuintiare de creditu ei si asiá nu trebuie sa-lu nimicescu din capulu locului. Precum a trecutu natuinea nostra odiniora de cea mai cavalerescă si brava asiá trebuie ea sa-si padișca fără de pata numele onorabilitătiei si conscientiositătiei (Applause).

Dupa aceea vorbesce M. Papu pentru Tisz'a si Col. Kardos pentru proiectu.

Maur. J o k a y desvolta parerea, ca finantile austriace se voru puté aduce in ordine, candu se va lasa (Austria) pre tempu mai indelungat de a fi putere mare si-si va cauta numai de interesele sale materiale. Austria insa s'a aruncat in aventuri noue de căte ori a mai slabit u lipsa finantiale. Acum'a cauta periculi noi (Andrássy: „unde?“) nu e destulu ca sa mesteca in afaceri straine, mai seduce si alte puteri amice [pre la asia ceva] (Andrássy: „pre cine?“) voci din partea stanga: „pre Rom'a.“) Pe ministrul austriacu de finantia lu si supera in budionariu cele 40 milioane de arhie de salina cari mai suntu de a se ventura. Ast'a aru trebui sa aiba odata unu finit.

Ungaria din partesi nu va anunciatu bancrottul de ore ce va ave lipsa de creditu; tierile ereditarie sa fia cu minte si sa se roge pe tota diu'a, ca ministrii loru sa nu mai aiba creditu, aceea se poate ca se va si intemplă. Oratorulu intreba pre ministrul de finantie ca ore Ungaria nu va scôte cu mijlocele sale privilegiul bancei nationale, mai departe intreba, ca Ungaria ce garantia are de a nu si inundata de iera de o mare note verdi de statu precum su orecaedea inecata de oceanulu tiduliloru celor negre. Elu vrea pana la posibilitate sa fia pentru complanare, dara trebue mai anteiu sa cu-

noscă marginile posibilității și să nu subseră o politică nescrisă. E pentru Tisza.

La ceea ce privește inundarea țării cu note de statu observă ministrul Lonyay; se vede că oratorul nu cunoște articulul respectiv de lege.

Mai amintim că mai mulți oratori din extrema stânga pledează pentru bancrotul de statu. Într-acestia Csiky, dice că bancrotul se poate face căci urgenții capitaliști nu au putere să își resbune. De ce nu se primesc propunerea lui Madarász și pentru a lui Tisza.

Siedintia se încheia.

S a b i i u 7 Decembrie (universit. nat.). Era învinsă Universitatea națională siedintia publică. Dupa verificarea protocotului pune presedintele la ordinea dilei o propunere din partea Brasovului pentru tiparirea operatului comisiunii esaminatoare de socotelele avrei naționali dela 1850—1865. Medesianii aducu o propunere analogă.

Dupa cetearea propunerilor și după multe desbateri ca ce e de făcut, acum după ce s-a decisuodată, ca se nu se tipărășă operatul, și după ce se aduce din unele părți că prin reasumarea pretinsă în propuneri se crează unu casu de precedentia, în urmă căruia totă conclusele universităției potu, fi trase de nou la desbatere și în fine nimicite, se decide tiparirea elaboratului, inclusiv reportul despre muntele pe pietate (Versatzamt) și mai dispune împărțirea de exemplare corespunzătoare la Scaune și districte, că sa le pună la dispoziția unei adunărilor seaunale și districtuale.

B r e t i c u 1 Decembrie 1867.

Tocmai candu s'a seversită innoirea s. noastră biserică și a catapetesmei ce atâtă era de afumată și învechita în cursulu a 80 ani, înălțătă abia se mai putea observă ce chipuri aru fi, veni a se serbă și în anulu acestă onomastică Esc. Sele prea bunului Archiepiscopu și Metropolitu Andrei, la care serbare venira creștinii nostri în unu numeru foarte însemnatu, spre a aduce rugaciuni ferbinte către Domnul pentru sanetatea și indelungată vietă a Esc. Sele, unde după obiceiu se intonă de tinerimea scolară imnul înălinutu „Eata dîna cea dorita.“

Cu prilejul acestă se aduse și rugaciuni de multiamire către Domnul pentru seversirea său innoirea s. Catapetesmei a s. bisericii a fesnecelor și alele la care nău ajutat a le saversi asi de minunatu.

Dela Octobre a. t. amu avută între noi pâna acum pre d. pictorul academie, George Ioachim Poppescu care cu lucrarea sea ne-a datu destulă doveză că arta sea și-a perfectiatu în Academia din România și nău făcutu unu lucru care numai singurul se poate laudă, și nu noi, ci pre noi ne înămănu bună cuvintă a-i aduce multiamira și recunoștință publică că la unu artistu care și după seversirea lucrului în biserică, la rugarea mai multoră le zugravi la mai mulți și căte o iconă de casa că, cu atâtă să ne lăse multiamiri pre toti, și pomenirea nestersă.

Cu atâtă mai verosu ne simțimă indatorati a aduce multiamirea noastră și recunoștință publică și prea onorabilui nostru Protopopu P. Ioann Petru care că unu pastoriu neobositu nu numai acum ne-a recomandat și adus barbatu harnicu și onestu, ci și lă legatulu s. bisericii în fieru, la 1862, ne-au recomandat și adusu unu architectu harnicu și onestu, cu cari ne putem făli, și cu totă ocașunile multu ne-au înlesnită lucrările. La invitarea noastră nu-si pregetă și acum în vreme de iernă să veni la comisia biserică spre a revide lucrul și deodata a sănti cele innoite, la care s. serviliu ne-au onorat și d. Protopsaltu George Ucenescu, care inca ne-au incantat pre toti cu melodiele sele cele prea placute.

Comitetulu parochialu.

Onoreta Redactiune! Articululu aici sub /, alăturat tramisă înainte de astă cu 2 septamâni Onor. Redactiune a Albinei, pâna astădă nedându-i-se locu în colonele amintitei foie, rogu pe onor. Redactiune a Telegrafului Romanu ai da locu în colonele prețiuite sale foia, și a me dispensa prin acăstă de neplacerea de alu tramite la o foia de alta limbă.

O restă 25 Novembre 1867.

Mi vine în minte, că articulul datu de dlu Protopopu Crisanu din Regen, an. 1866 contra

dlui Dr. Ratiu în „Gazeta Transilvaniei“ încă a fostu de căi-va insi opumnatu.

Dupa cetea articulului meu în „Telegraful Român“ nr. 79 și 80 se pusera mai mulți „Plenkeri“ în poziție de atacu.

Nu li-a plăcutu acestoră că amu scrisu și eu contra Drului Ratio, și celu puținu unoră dintre ei de signu nici aceea, că amu amintită acolo meritele Metropolitului nostru Sia g u n ' a. Atacatorul celu de întâi i-amu respunsu în „Tel. Rom.“ nr. 85 apoi amu tăcutu pâna acum, cindu éca me vedu incognită de „Plenkeri“ din rōte patru părți ale lumii, căci și de preste Carpati s-a trezit unu ciuhurez care striga în „Gaz. Tr.“ nr. 86 sub rubrică României, că sum în soldul susu mentiuatului Metropolit.

De săru fi indestulitul plenkerii mei cu aceea, că sa indrepte armă umpluta numai asupră mea, și numai în mine sa o descarce, m'asi fi marginiția responsului datu primului atacatoru, fiindu insa că unii său acătișă și de persoană demnului de totă recunoștință — nu defaimări — fiu și barbatu alu naționalei noastre, Metropolitului Sia g u n ' a, me vedu constrinsu din detorintă a dă în direcția acăstă deslusire și a respunde la atacatorii mei.

Determinau a scrie articululu meu, fiindu într-o di la unu domnul advocat român, a venit vorba despre Dr. R. și domnul premițianu a disu cam vorbele acestea: „alergă omenei la elu pentru ca striga asupră ungurilor, pre mine m'a fostu tocmitu o comună de advocatul că sa-i portu procesulu cu domnii, amu fostu cerutu 100 fl., omenei nu aveau dreptu, insa înduplecasemu pre contrarii loru la impaciuire, cari numai atâtă mi-au disu: ca ei vreau sa recunoșca omenei ca ei, — domnii — au dreptu și apoi se pleca la impaciuire; unu dintre omenei nu voiau să se impace, său dusu la Dr. R. elu le-a cerutu 600 fl. Pre mine m'au fasatu au luatu pre R. și au perdu procesulu.

Eu asiă dăra prin cuvintele acelea din art. meu, că dlu R. striga asupră naționalei ungare, amu vrutu numai a dice: că agitandu d-lui pentru dobandirea drepturilor naționale — asiă amu întielesu eu și pre dlu advocat amintită, și de signu și elu a vorbitu în acestu întielesu — omenei au avutu incredere în elu că nu va lăneea cu fostu loru domnii, că cari sunu incurcau în procese și nici nu credu că a învinsu, dăra unu advocat eră sa te ajute după cum a disu insusi pentru 100 fl. ieră Dr. R. le-a cerutu 600 fl. și comună a perdu procesulu.

Mi place mie de acelă fiu alu naționalei noastre, căre umbla după recastigarea drepturilor naționale, numai vrendu a face omulu într-o parte bine, să nu facă în ceealătă contrariul.

Pre articululu acelă nu-lu mai atingeam aici, de căi dintră opumatorii mei nu aru fi strigat cu disu asupră Esclentiei Sele Metropolitului Sia g u n ' a, că elu m'a indemnau a scrie articululu sciutu.

Nu cumva suspicionează acei plenkeri pe menționatulu Metropolit și despre aceea, că și pre dlu Protopopu Crisanu din Regen lă fostu cumpăratu de a scrisu unu articulu contra Drului Ratiu în „Gazeta Transilvaniei“, de mine în art. meu citat?

Ce lucru necalită Domne sante!

Eu marturisescu în audiulu lumei; că pe Metropolitul Sia g u n ' a nu lămu fostu vediutu din 1853. pana la înfăntărea asociației transilvane pentru literatura și cultură poporului român în Noembrie 1861, în sală adunărei, cindu înca nu am vorbitu amendoi, căci eu sum o persona cu multu mai neînsemnată decâtă se fiu potutu să în cunoștință cu o persona asiă înaltă. Amu avutu onore a-lu vedea după aceea și în sală Gimnaziul din Brasovu în anulu 1862 cu ocazia tinerii adunării generale și apoi în vîră acăstă din urmă trecută. Apoi trebuie se scie atacatorii mei și aceea, că eu sum nascutu a nu me lasă să me folosescu veru și partida de instrumentă, și e lucru tristu că unii dintre Dumnealoru au potutu macaru numai tragedie pe desmentionatulu Metropolit despre astă ceva în suspicție cum a strigat și celu de preste Carpati în „Gazeta Trans.“ 86, că nu aru avea acestu Metropolit în soldu, ieră altii că-mi inspiră că principali.

Marturisescu pe onorea mea și pe totu că e sănătă, că despre articululu memoratul alu meu nu a sciutu nici Metropolitul Sia g u n ' a, nici alte fiuntă omenescă ce-va mai nainte de a ajunge ace-

pa cu postă la Redactiunea „Telegraful Român“ apoi de nu-mi luă acăstă Redactiune articululu, dăru nu mai suntu să altă Redactiune? Redactiunea „Gazeta Transilvaniei“ încă nu a vrutu se primeasă dintr-untele articululu Protopopului Crisanu, dări mai la urma totu pa tiparită.

Eu am redicatu vocea mea și în articululu intitulat: „Unu resunetu din margină Campiei“ în Telegraful român nr. 11—867 contra articulului esită în nr. 5. alu „Gazeta Trans“ datu de reposatul Bobu cu publicarea protocolului, pentru că amu aflatul de bine și necesariu să apară adeverul celu schimosise acelă, care articulul său ca multi barbati români funcționari și privati în Mureșu Osorhei, să de securu și pe aiurea, lău incuviintat, de să nu sciau pre aurorele lăi, să au desaprobatu pe acelă alu reposatului Bobu.

Deci me simtui indreptatul și indetoratul a respinge și să respingu cu totă indignitatea totă invinurile aruncate în cestiunea acăstă asupră acelu barbat mare-alu naționalei române, să le declaru de insuviari malitiose, invidiose și nechalite.

Me intorec acum la articululu din „Gaz. Transilvaniei“ nr. 85 dt. Pest'a 31/10.1867. Scriitorul articulului acesta mi dice să-i spunu scola în care crește românii de farină mea, să că eu atunci a-si face servitju naționalei, fiindu că conștiindu-o, să-ru feri de ea.

Eu i spunu că nu amu studiatu la nici o scola, să că unii fiu ai naționalei noastre, din intelligentia, aru face bine de săru feri de alte cele!

Mi denegă mai încoło simțialu naționalu și religiosu. Mie totă acestea i-mi lipsescu de corespondințe, să-ti sia, voi a deplina!

Eu sum pagân, insa iubitoru de dreptate, cu simțimentu umanu, și iubitoru alu de apărătorul meu, săi elu ori să cine aru fi deca e omu onestu.

In fine vréu a rugă pre acelu domnul corespondințe să cetește numai doi articuli ai mei și anume: unul esită an. 1866 în „Gazeta Transilvaniei“ nr. 23 sub titlă: „Tergulu Mureșului“ privitorul la fomeata de pre Câmpia; și alu doilea din „Tel. Rom.“ nr. 65 și 66 ditto M. Osorhei 16/8 1867. Acestea încă nu dovedescu nici simțiu de naționalistu, nici de creștinu său binele comun? apoi cindu-i au cetițu să-si aduca amintea de întrebarea acăstă: asiă Ionulu lui Tanasie?

Este rugată onorat'a Redactiune a „Gazeta Transilvaniei“, care a primitu mai mulți articuli asupră mea, a primi și acăstă acum din „Tel. Rom.“, în colonele prețiuitului seu diuariu.

T . . . . .

Principalele române unite.

Eri 30 Novembre Mari'a Sea Domnitorul a bine voită a visită institutulu pedagogicu, ce tiere a dătoresce initiativelor și în mare parte generositate Mariei Sele, Mari'a Sea, acompaniatu de dlu D. Gusti, ministrul instrucției publice și alu cultelor a fostu intempinatu în capulu scărei scolei de d-nii membri ai comissiunei, cari au organizatul scola și de d-nii profesori, cari dau scolei concursulu loru. Înainte de a păsi în scola, dlu profesorul I. Ionescu, a intempinatu în numele scolei, pre Mari'a Sea cu unu discursu frumosu.

Strigări lungi, reprește și entuziasme de: „Să traiescă Mari'a Sea Domnitorul“ au resonat din animile tuturor profesorilor și scolarilor înscrăti în pelotonă și coridorele institutului.

Mari'a Sea a bine voită a respunde ca: multiamerse pentru bine simțitele cuvintele cu cari au făcutu intempinatu: „Da dise Mari'a Sea, dorescu din inima luminăre și cultură iubitorul meu popor român. Scola acăstă ajutata de concursulu d-lor profesori, ne garantează doritul rezultat.“

Dupa aceste cuvinte cari fura coperite de năo urări, d. ministru alu instrucției publice presentă cu laude alese Marii Sele pre d-nii Davil'a, Esarcu, Urechia, Laurianu, Stefanescu, membrii comissiunei și pre rendu pre fia-care profesore alu scolei.

Mari'a Sea a visitatul apoi institutulu în totă detaliile lui, pururea indicandu eu iubitoru și justiția ce-i cuoșcemu, totă imbunătățirile ce tempulu trebuie să aduca scolei. In repertoriu și sali de clase, Mari'a Sea a fostu multiameru sa așe cărti și diverse tabelă pentru instrucția primaria. Mari'a Sea a bine voită, visitandu incepțul de biblioteca, de colectiuni minerali, etc. ale scolei, sa cera dlui V. A. Urechia, directorul ministerialui instruc-

tionei publice, diverse informații asupră apărătelor modele de clase primare, perfectionate de către după alele dela expoziția din Paris, și expuse la disa scola. In clase, afandu pre elevi la lectiunea de aritmetică ce face D. Eustatiu, Maria Sea a bine voită a ascultă explicațiile ce unu judecătore scolaru, fiu de saten din Mehedinți, a dată despre formatiunea numerului.

Visită Mariei Sele pentru institutul pedagogic va fi vivificătoră că o desmierdare parintescă. Domn. visită Mariei Sele onoră institutiunea fundatoră alu scolei, ea i asigură Înalta Sea protecție și iubire. — Diu'a de Sântul Andrei, diu'a barbatului alesu, va fi scumpă în analele junelui institutu.

Totu eri, Maria Sea vizită muzeul arheologic, unde Maria Sea cercetă o frumosă colecție de arme, antice, costume naționale vechi etc., cu cari D. ministrul alu instrucțiunii publice este în pertratare a inavut muzeul nostru. „Terra“

Varietăți.

** Dupa telegramă sosite dela Pest'a, făfă oficială „Buda pesti Közlöny“ aduce denumirea deputatului dietale caval. de Puscariu de consiliariu de secțiune la ministeriul reg. dă culte și înstrucțiunea publică. — Deputatul Sabiu lui Zimermann si-a datu demisiunea de deputat.

Unu altu telegramă aduce scirea despre denumirea la despartimentulu provisoriu transilvanu la curia reg. unguresca a

vice-presedintelui: Basiliu (Ladislau) Popu; a judecătorilor: Aloisius Popu, Georgiu Angyal, conte Gabriel Bethlen, Fried. Bömehes, Franc. Ocsay, Augustinu Laday; a referentitoru suplinitori: Ioann Gál de Hilib, Nicolau Biro, Josif Plecker. — Pensuniati suntu: Fried. Kirchner, Iacobu Bolog'asi Samuel Fekeete.

** In nrulu 134 alu „Albenei“ aflăm o coresp. in carea „unu Muresianu“ și cercetează pruncii sei la scolele gimnasiali la Beiuș. Acesta astă dela Protopopulu gr. or. de acolo urmatorele:

Som in alu 47 anu alu vietii mele, că preotul de 20 ani, era protopopu aicea de 1 an. Amu studiatu in teneretie in institute romano-catolice și protestante, in totu locul mi-a fostu iertat precum in studiul limbii, asi și in cel'a alu religiunei a mei eserită, intr'una din localitatile institutului, — numai mirare! aci in gimnasiu acestu romanu, tenerime noastră gr. or. nu i se concede locu, neci incă odată pe septamana, in vre o incapere a ascultă studiul religiunei sale, caci pe langa tota solicitudinea-mi după decurgerea unui anu întregu, urmatorelui respunsu am capetatu de la D. dereginte: că cu datul 22 nov. 1866 nr. 873 a capetatu de la D. Eppu gr. cat. alu Oradei mari, respunsu de urmatorul cuprinsu: „Cumca in inteleșulu literilor fundationale, tenerimei gr. or. pentru invetirea religiunei, de la catechetu propriu, in institutu nu i se concede locu.“

Corespondintele incheia corespondintă sea: Dómne tramite imperat'ia ta aci pe acestu pamentu, ca oménii tei caror' li este incredintata pastoriște peste dieci de mi. de suflete crestine române, sa predice amórea fratișca in adeveratul inteleșu evangeliu, și se nu semene neghin'a urei, intre fiii de acela-si sange. Ada Dómne si sinodale noastre, ca se ne potem vindecă odata ranele cele multe, și cau'sa invelimentului se o potem aduce la o stare mai buna!

unu Muresianu.

** O corespondintă din Cernauti la Albin'a nr. 134 din 3/15 Decembrie aduce intre alele urmatorele: In dilele acestea deterămu cu ochii de unu emisul alu Esc. Sale p. Episcopu cu datul Vie-nă 9/21 Noemvrie 1867 Nr. 313 in carele, după o introducere bombastică și tiesată cu unele fraze, care descăpăta in noi presupunerea, ca in cercul mai angustu alu scaunului episcopal a rezăritu ide'a, de a miscă din titine regulamentul diecesanu din anul 1786, se propună siepta intrebării in privința protopopiatelor și se demandă, ca despre acestea sa se consulte preotii in conferințele pastorale, convocande inca in lun'a lui decembrie a.c. 1. De a corespunsu oficiul protopresbiterale in man'a unui singuru protopopu tuturor recerintelor, său pote

ar fi de dorită o organizare colegială a protopresbiterelor? 2. In casul din urma din cati pastori de suflete tienutali se constă colegiul protopresbiterale? și de ar fi corespondintorul numerulu de trei, adeca unu conduce și doi membri protopresbiterali? 3. De ar fi de dorită, că aceste colege protopresbiterale pentru unele agende se fie o instantia cu unu cercu de competitia despu să mai extinsu de cum este celu de pana acumu a protopopilor singuralici, ca adeca in acele agende decise de protopresbiterie in instantia prima se devina Consistoriul in casu de lipsa ca instantia secunda? 4. In casul unui respunsu afirmativu alu intrebării de nătute, care cercu de activitate sa se defiga pentru aceste protopresbiterie colegiale? Specialmente: a) Care negoție sunt de tratată colegialmente și de decisu in instantia prima? b) Despre care obiecte suntu de facută colegialmente reporturi la consistoriu? c) Care negoție suntu de rezervată pentru protopresbiteru și care, precum cercetări locale, suntu de asemnatu pentru membrii protopresbiteriei? 5. Deci e de conceputu unu statutu, după carele de un'a parte protopopulu, de alta parte membrii protopresbiteriei au se ingrijeșca de negoțiele ce cadu in sfere de activitate. 6. De o consultu, ca acesti membri ai protopresbiteriei se fie alesi de pretimea tienutului și propusi Consistoriului spre denumire? ce felu de insușită se aiba inacei pastori de suflete ca se pote să alesi? carele se fie modulu de alegere? și care dreptu sa se reserve consistoriului respective episcopului in privința decretarii? 7. Care salarie, remuneratiuni, desdaunări și alte spese ar fi de lipsa pentru unele ca aceste protopresbiterie colegiale? și care din aceste spese ar fi de impusă fundului religiunariu; și care din ele preotilor, comunelor și altoru persoane?

Burs'a de Vienn'a.

Din 20/8 Decembrie 1867.

Metalicele 5%	55 70	Act. de creditu 183 30
Imprumut. nat. 5%	65	Argintulu 119 25
Actiile de banca	678	Galbinulu 5 76

ASSICURAZIONI GENERALI CU PRIVIL. C. R. IN TRIEST,

intemeiata in anul 1831,

cu unu fondu de sigurantia după bilantiul, publicatu in 4 Novembre 1866, de 24,463,860.

primesce pentru premiu forte potrivite:

a) asecurantii contr'a pagubirilor prin focu;

b) asecurantii pentru vieti' oméniloru, cu și fără profitu, de capitale, pensiuni și rente, precum și asecurantii de zestre.

Societatea, indreptată de a exerceă totu plasele de asecurantia, cari suntu iertate după legi, au fostu dintre totu institutele austriace de asecurantia cea d'antain, carea au introdusu asecurantile vietiei și au purtat inca din inceputu neintreruptu grij'a pentru ele, că sa oferese participatorilor totu comoditățile ce suntu impreunate cu o soliditate durătore a societăției.

Intre combinațiunile diferite ale asecurantelor pentru casulu de mōrte ne oferesc la tariful II. cu profitu inlesniri deosebite, de ore-ce la cesta din urma da societatea participatorilor din profitul, ce resultă, 75%, prin ceea-ce se reduce plat'a premielor la o suma cum se pote de mica.

In anul 1862 se urcă profitul de împartire la $74\frac{2}{100}$ proc. in anul 1863. se urcă profitul acesta chiaru și la $98\frac{64}{100}$ proc.; in anul 1864 la $70\frac{83}{100}$ proc.; in anul 1865 la 13 proc. și in anul 1866 la $25\frac{61}{100}$ proc. ale premielor platite. Forte observabilu este, că daun'a (pagub'a) ce se pote face intr'unu anu o purtă institutul singuru; folosulu acesta este forte mare, de ore-ce bilantiul se incheie din anu in anu, eara profitul ce se cuvine in privința polițelor, cari și perdu valoarea prin mōrtea asecuratului său prin incearea de a plati premiele, trecu in proprietatea celorul alti participatori.

In ce măsură urcăla a experimentatua societatea folosintă sea se vede de acolo, că ea au platit dejă dela inceputula ei înzestrelui și la toatele

63,945,001 f.

pentru daune in urm'a mortiei a **3555** parlite

asecurate **3,823,446.**

Reservele cari se urcă

la 12,684,750 f.

precum și celealte fonduri

819 milioane florini,

cu unu venit de premii și interese de

8,000,000 florini,

in care insa nu se cuprinde și sum'a cea insemnată a fontinelor și a veniturilor pre vietă.

Ajudecarea acăsta via ne da documentul celu mai adeverat despre increderea din totu părțile, de carea se bucura societatea in urm'a apreciuirei acurate a solidităției administrării sele interne, earaprin sumele enorme de garantia se oferesc publicului totu sigurantia, ce se pote dori.

Subscris'a agentia principală se recomenda dăra onoratului publicu, doritoru de asecurantia, a se adresă in ori-ce casu către dens'a și ea este gata de a servi cu ori-ce informații in privința acăsta Sabiu in 10/11 1867.

Agentia principale a asecurantiei generali cu privilegiu c. r. in Triest:

Paulu Nendvich.